

Elmentél

Tudod, még akartam beszélni veled.
Látni és hallani, mondani neked.
Látni az örömet, örülni veled,
Hallani hangodat, örülni neked.

De mit is akartam mondani neked?
Nem jut most eszembe, nem megy, csak veled.
Nézel és hallgatod, mit mondok neked.
Amikor velem vagy, így megy ez veled.

Misi, Tamás még én elmentünk hozzád.
Hallani hangodat, látni az orcád.
Gyermeki örömmel fogadtál minket.
Növelve így legszebb emlékeinket.

Azt mondtuk akkor, hogy ez csak a kezdet,
Ezután gyakorta leszünk a terhed!
Azt mondtuk, nem így lett, a búcsú volt az,
De most már késő, többé nem fogadsz.

Sok éve hiányzol! Bár itt vagy velünk,
Gyakran, mert rólad gyakran beszélgetünk,
De felidézni az mégsem ugyanaz,
Mint hallani, látni a mosolyodat.

Nem tudom ezután hol találkozunk.
Égi kávéházban csak összefutunk!
És akkor pontosan onnét folytatjuk,
Ahol most idelenn épp abbahagytuk.